

næppe nogen, der er vigtigere end en Forbindelse mellem den østlige og vestlige Stambane Nord for Limfjorden. Hver Gang denne Sag har været bragt frem paa Rigsdagen, har jeg set saaledes paa denne Forbindelse, at den ikke blot har Interesse for den paagældende Egn, at Udfyldning af dette Hul mellem Fjerritslev og Tisted ikke blot har særlig Interesse for Egnen mellem Fjerritslev og Tisted, men ogsaa stor Interesse for hele Nordjylland, og at derfor denne Forbindelsesbane mellem den østlige og vestlige Stambane burde anlægges for Statens Regning. Jeg har stadig anbefalet, at dette Anlæg skulde foretages som Statsbane i Lighed med, hvad der finder Sted paa 3 Steder Syd for Limfjorden. Vi have, som bekendt, 3 Tværbaner i Jylland Syd for Limfjorden, som alle ere Statsbaneanlæg, og det forekommer mig meget naturligt, at den 4de Tværbane Nord for Limfjorden ogsaa blev anlagt som Statsbane. Det forekommer mig, at hele Nordjylland har et berettiget Krav i saa Henseende. Dette er imidlertid ikke sket. Ved Loven af 8de Maj 1894 er Nørresundby—Fjerritslevbanen vedtagen som Privatbane, og nævnte Lov opstiller endvidere Anlægget fra Fjerritslev til Tisted. Nu har det imidlertid, som udviklet af den ærede foregaaende Taler, været umuligt at tilfredsstille de Fordringer, som Loven af 1894 forlanger, for dette Stykkes Vedkommende. Det har været umuligt at tilvejebringe Pengene, ikke fordi Egnen just er fattig — det er den i alt Fald kun strøgvís, der er enkelte frugtbare Sogne, men der er ogsaa enkelte fattige eller mindre frugtbare Strøg mellem Fjerritslev og Tisted — men fordi det er en meget smal Strimmel Land mellem Havet og Limfjorden, hvorigennem Banen skal gaa. Dernæst ere ogsaa de nærmeste Sogne Øst for Tisted stærkt engagerede i kommunale Tilskud til Tistedbanen, til Banen fra Odde-sund til Tisted. Og endelig ere de Sogne, der ligge nærmest ved Fjerritslev ligeledes stærkt engagerede i kommunale Tilskud til det Stykke Bane, der er anlagt fra Nørresundby til Fjerritslev. Det bliver altsaa kun et meget lille Distrikt, der kan være Tale om, som skal yde Bidrag. Skal denne Banes Anlæg altsaa være afhængig heraf, ser jeg ikke rettere, end at den er umulig, men det kan hele Nordjylland ikke være tjent med. Det vil ikke være forsvarligt vedblivende at lade dette Hul staa, og derfor er det ganske naturligt og ganske i sin Orden, at der her foreslaas en Afvigelse fra Loven af

8de Maj 1894, fra hvilken jeg ellers ikke særlig vil anbefale at gøre Afvigelser; men det er saare naturligt i dette Tilfælde, at Staten bidrager $\frac{3}{4}$ i Stedet for Halvdelen til dette Baneanlæg, idet man saa tror at have Udsigt til at kunne tilvejebringe Resten. Tisted Amt har jo stillet i Udsigt at ville give et klækkeligt Beløb, og Resten har man saa Haab om at tilvejebringe. Hvis altsaa dette Lovforslag vedtages, er der grundet Haab om at faa Hullet udfyldt og faa den længe ventede Forbindelse mellem Øst- og Vestjylland Nord for Limfjorden. — Jeg tror ikke, man behøver at nære nogen Frygt for, at der i dette Tilfælde skabes et Præcedens. Jeg ved nemlig ikke, at der er et eneste Sted i hele Landet, hvor lignende Forhold findes. Man kan derfor ganske trøstigt gaa til her at bevilge $\frac{3}{4}$ som Statstilskud uden derfor at være bange for, at man kommer ind paa en Afvigelse i Fremtiden fra den almindelige Regel, som man nu en Gang er kommen ind paa, og som jeg finder ret praktisk og hensigtsmæssig, at der til Privatbaner kan ydes Halvdelen af Statskassen.

Jeg ønsker endnu at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af en Sætning i Anmærkningerne til Lovforslaget. Det siges der, at „den her omhandlede Bane som Forbindelsesbane mellem Statsbanen til Tisted og den private Bane til Fjerritslev er en naturlig Afslutning paa Jærnbanenettet Nord for Limfjorden.“ Jeg vil haabe, og jeg har ogsaa Grund til at tro, at man ikke dermed betragter Udviklingen af Jærnbanenettet Nord for Limfjorden som afsluttet med Vedtagelsen af dette Forslag. Jeg vil i alt Fald tillade mig at pege paa tre Projekter, med Hensyn til hvilke jeg ikke kan skønne rettere, end at de ere meget nødvendige, og jeg kan heller ikke nære Tvivl om, at de jo alle tre i sin Tid maa finde fornøden Sympati i Rigsdagen, ogsaa her i dette høje Ting. Jeg skal ganske kortelig nævne dem her uden at gaa ind paa en videre Omtale af dem, det ligger jo ikke for. Det første er Forbindelsen mellem Løgstør og Fjerritslev. Der er jo en Statsbane fra Hobro til Løgstør. Nu tilvejebringes der en Tværbane fra Fjerritslev til Tisted, det er da saa naturligt, at der maa tilvejebringes en Forbindelse mellem Løgstør- og Fjerritslevbanen, altsaa over Aggersund, hvorledes skal jeg ikke komme ind paa at tale om, men at det absolut hører med, forinden der kan være Tale om, at vi have faaet en naturlig Afslutning af Jærnbanenettet Nord for Limfjorden, er en Selvfølge. —